

ikke fastsætte dens Højde, men mellem 2 og 3 pCt. burde vi i alt Fald have. Her er et Felt, vi kunne lovgive paa. Det er rimeligt, at de, der bruge Banerne, komme til at betale. Selvfølgelig indrømmer jeg, at Banerne have stor indirekte Betydning ogsaa for dem, der ikke særlig bruge dem, men naar man skal ud at køre, er det dog rimeligt, at de, der benytte Vognene, betale Vognlejen. Desuden have mange Egne i Landet endnu ikke faaet Baner, og mange have private Baner, som de selv maa holde i Gang, ofte med store Anstrengelser. De, der have det Held at have Statsbanen at benytte, og i det hele de, der skulle rejse paa den, bør give en passende Betaling, saa at Staten faar i alt Fald nogen Rente af de store Beløb, der ere anbragte deri.

Dette var de faa Betragtninger, jeg ønskede at fremføre. Jeg indrømmer, at vi maa skynde os for at blive færdige med denne lange Finanslovbehandling, men jeg har haft Lyst til at understrege det som det, der for mig er Hovedsagen i hele Forhandlingen, at hvad Statskassens Indtægter angaar, kunne vi vente, at de Lokketoner, der have lydt ikke mindst fra det ærede Medlem, der skal have Ordet efter mig (Wulff), ikke ville vinde Tilslutning hos den nuværende Finansminister. Det tror jeg, der vil blive lagt Mærke til ude over Landet. Andre Spørgsmaal, der kunne være Anledning til at tale om — den Politik, der skal føres i den nærmeste Fremtid med Hensyn til Valgkredsspørgsmaalet og Grundlovsspørgsmaalet —, skal jeg af Hensyn til Tiden ikke komme ind paa. Jeg kan i saa Henseende ganske slutte mig til de Betragtninger, der ere fremsatte af min Meningsfælle, det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen).

Wulff: Jeg skal først henvende nogle Ord til den højtærede Indenrigsminister. Jeg bragte forleden paa Tale Udsettelsen paa Indenrigsministeriets Budget af Foredragsbevillingen paa 12,500 Kr. til Arbejdere og næringsdrivende. I de i øvrigt venlige Bemærkninger, den højtærede Minister gjorde dertil, henviste han egentlig kun til, at Finanslovkommissionen havde ønsket denne Bevilling slettet. Jeg gad nu vide — jeg ved det ikke —, om ikke Finanslovkommissionen ogsaa har foreslaaet de andre Foredragsbevillinger slettede, de 2,500 Kr. under Handelsministeriet til Handelsforeningerne og de 8,000 Kr. under Landbrugsministeriet til Landbrugsforeningerne. Jeg har faaet dette Indtryk uden

dog at vide det med Sikkerhed. Men jeg vil i hvert Fald gerne vide, hvorfor der er gjort Forskel, thi det er netop det, jeg har paatalt; jeg synes ikke, den Forskel kan opretholdes, og da jeg ikke vil foreslaa, at Bevillingen skal berøves andre Erhverv, vil jeg paany meget indtrængende henstille til den højtærede Minister, om han ikke kan se Vej til, indtil endelig Bestemmelse træffes i disse Forhold, at opretholde Bevillingen eller i alt Fald den Halvdel af den, som gaar til Foredrag i Haandværkerforeningerne. Vi ere dog ikke komne til den Gennemførelse af Sparsommelighed, vi skulle naa til, det er kun en lille Del af Finanslovkommissionens Indstillinger, der hidtil er fulgt, og noget Princip, synes jeg ikke, der er slaaet fast. Da jeg nu finder det uheldigt og stødende, at der her gøres Forskel paa Erhvervene, og ikke kan tro, at det har været Meningen at gøre det, henstiller jeg, om det ikke var rigtigt i Aar at opretholde ens Fremgangsmaade overfor de tre Erhverv, hvis Foreninger paa den Maade modtage Tilskud til Foredrag.

Maa jeg med det samme gøre en Bemærkning til Fagskolespørgsmaalet. Den højtærede Minister ytrede, hvad jeg ogsaa har set af Anmærkningerne, at det har været paa Tale at stryge disse Bevillinger. Der er 5—6 i alt, og Beløbene ere ikke ret store. Man kan da maaske vente, at disse Bevillinger stryges i Fremtiden. Nu vil jeg gøre opmærksom paa, at det vilde være det uheldigste af alt, om man i sine Sparsommelighedsbestrebelse rørte ved Skolerne, for det kan man ikke uden at gøre en organisk Skade, som det vil tage lang Tid at raade Bod paa. Andre Bevillinger, der kun gavne i Øjeblikket, kan man i daarlige Aar lettere slette end Bevillinger til Opretholdelse af Skoler. Jeg vil fremhæve, hvad jeg vist har sagt før her, at der ved disse Fagskoler saavel som ved de tekniske Skoler her i Danmark er det ejendommelige, at vedkommende Samfundsklasse, her særlig Haandværkerstanden, paa eget Initiativ rejser en Skole og bærer Omkostningerne af sin egen Lomme, saa længe den formaar, og at den Hjælp, den faar af Staten, derfor i egentligste Forstand er Hjælp til Selvhjælp og ikke nogen anden Form af Hjælp, medens det i Udlandet er almindeligt, at Omkostningerne ved den Slags Skoler, som man maa have alle Vegne, hvor Uddannelsen ikke skal gaa helt tilbage, helt og holdent afholdes af Stat og Kommune. Hvis det at lamme det private Initiativ ved at borttage den Støtte, det faar, førte til, at det tabte Modet,